

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecătorii – Ion Arhiliuc și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Zinovcenco Alexandru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013, în cauza penală în privința lui

Zinovcenco Alexandru Constantin, născut la 17 martie 1984, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Muncești 282, cetățean al R. Moldova,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 18 octombrie 2011- pînă la 29 ianuarie 2013;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 06 martie - pînă la 28 martie 2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 03 decembrie 2013- pînă la 19 februarie 2014;*

Asupra recursului ordinar, Colegiul penal

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 ianuarie 2013, inculpatul Zinovcenco Alexandru a fost condamnat:

- în baza art. 42, 217/1 alin. (3) lit. c), e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 82 Cod penal, la 5 ani închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de gestionarea substanțelor stupefiante pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 42, 322 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 82 Cod penal, la 2 ani închisoare în penitenciar de tip închis;

- în baza art. 208 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 82 Cod penal, la 4 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de gestionarea substanțelor stupefiante pe un termen de 3 ani, iar conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa numită, i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 octombrie 2010, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de gestionarea substanțelor stupefiante pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, inculpatul Zinovcenco Alexandru, fiind deținut al Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău, amplasat

pe str. Bernardazzi 3, în baza sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 octombrie 2010, la data de 26.10.2010, intenționat, știind cu certitudine că circulația substanțelor narcotice este interzisă, în scopul organizării transmiterii ilegale a substanțelor narcotice în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău, prin intermediul telefonului mobil, a cerut de la fratele său minor, Zinovcenco Ion, să culeagă de pe str. Valea Bîcului, mun. Chișinău, planta de cînepă, s-o pună într-un ciorap împreună cu o piatră și să se deplaseze cu substanța narcotică în apropierea nemijlocită a penitenciarului. În timpul transportării de către minorul Zinovcenco Ion a substanței narcotice, inculpatul Zinovcenco Alexandru a dirijat acțiunile ultimului prin intermediul telefonului mobil, comunicîndu-i locul concret unde urma să se oprească și să arunce substanța narcotică peste zidul Penitenciarului nr. 13. Astfel, conducîndu-se de indicațiile lui Zinovcenco Al., minorul Zinovcenco Ion s-a deplasat la intersecția străzilor Tighina și Mateevici, mun. Chișinău, pentru transmiterea ulterioară a substanței narcotice în Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău, unde acțiunile lui au fost curmate de către colaboratorii de poliție, care au depistat asupra minorului un ciorap cu substanța de proveniență vegetală, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 605 din 29.10.2010, reprezintă substanța narcotică marihuană cu masa totală de 33,47 gr., ceea ce conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărîrea Guvernului R.M nr. 79 din 23.01.2006, constituie cantități mari, și conform tabelului nr. 1 din Tabelele și listele substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, aprobate prin Hotărîrea Guvernului R.M nr. 1088 din 05.10.2004, se atribuie la substanțe narcotice neutilizate în scopuri medicale.

Tot el, în circumstanțele menționate supra, în timpul transportării de către minorul Zinovcenco Ion a substanței narcotice, a dirijat acțiunile ultimului prin intermediul telefonului mobil, comunicîndu-i locul concret unde urma să se oprească și să arunce substanța narcotică peste zidul Penitenciarului nr. 13. Astfel, conducîndu-se de indicațiile lui Zinovcenco Alexandru, minorul Zinovcenco Ion s-a deplasat la intersecția străzilor Tighina și Mateevici, mun. Chișinău, unde a încercat să arunce substanța narcotică menționată peste zidul Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău, însă, acțiunile lui fiind curmate de către colaboratorii de poliție.

Tot el, știind cu certitudine că fratele său, Zinovcenco Ion, a.n. 04.08.1993, este minor, l-a atras la săvîrșirea infracțiunii.

3. Inculpatul Zinovcenco Alexandru a atacat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, din motiv că instanța de fond nu a dat o apreciere obiectivă probelor prezentate de partea acuzării, limitîndu-se și acceptînd propria convingere a acuzării, neluînd în considerație argumentele sale ce îl dezvinovătesc de comiterea infracțiunilor imputate, or, dînsul era în imposibilitate să discute cu cineva, deoarece se afla sub supravegherea administrației penitenciarului, fiind izolat. La fel, a invocat că probele acceptate în totalitate de instanța de fond nu au puterea de argumentare ca să înlăture prezumția nevinovăției stabilită de art. 21 al Constituției Republicii Moldova. Consideră că, prin sentința adoptată în cauză, de către instanța de fond au fost violate prevederile art. 6 alin. 1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale .

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013, a fost admis apelul inculpatului Zinovcenco Alexandru, casată parțial sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Zinovcenco Alexandru a fost condamnat:

- în baza art. 42, 217 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 82 Cod penal, la 1 an închisoare;

- în baza art. 42, 322 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 82 Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare;

- în baza art. 208 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 82 Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare în penitenciar de tip închis, iar conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa numită, s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoria Botonica, mun. Chișinău din 15 octombrie 2010, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. În rest, sentința a fost menținută.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a conchis că, probele legal administrate de către organul de urmărire penală și, fiind analizate și verificate în ședința de judecată prin prisma art. 101 CPP, confirmă vinovăția inculpatului Zinovcenco Alexandru în baza art. 42, 322 alin. (1), 208 alin. (1) Cod penal, însă, instanța de fond a făcut concluzii greșite în baza art. 42, 217/1 alin. (3) lit. c), e), f) Cod penal, acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate juridic în baza art. 42, 217 alin. (2) Cod penal.

În acest context, instanța de apel s-a referit la un șir de probe pertinente, concludente și utile, care confirmă vinovăția acestuia, inclusiv:

➤ declarațiile martorilor Botezatu V., Grecu L., Pîntea C., Zinovcenco T., Gamurar Al., Zinovcenco I.;

➤ procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.10.2010 (f.d. 21, vol. 1);

➤ raportul de expertiză nr. 695 din 29.10.2010 (f.d. 18-19, vol. 1);

➤ procesul-verbal de examinare a telefonului mobil ridicat de la minorul Zinovcenco I. (f.d. 52-53, vol. 1);

➤ procesul-verbal de examinare a substanței narcotice (f.d. 42, vol. 1);

➤ procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice (f.d. 85, vol. 1).

Colegiul penal a reținut, că probatoriul menționat supra nu confirmă intenția și scopul inculpatului Zinovcenco Alexandru, privind înstrăinarea substanței narcotice marihuana, cu masa de 33,47 gr.

La fel, instanța de apel a conchis că probele administrate în cauză, menționate supra, combat declarațiile inculpatului prin care ultimul susține că nu a săvârșit infracțiunile imputate, această metoda fiind aleasă întru evitarea răspunderii penale.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 82, 84, 85 Cod penal, astfel stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă pentru faptele comise sub formă de închisoare.

5. Inculpatul Zinovcenco Alexandru, la 17 iunie 2013, a atacat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor administrate la dosar și verificate în ședința de judecată, - probe, care în opinia recurentului, nu dovedesc vinovăția sa în comiterea infracțiunilor imputate.

În acest aspect, a mai invocat că probele care au stat la baza sentinței de condamnare nu sunt pertinente și concludente, fiind administrate cu încălcarea legislației procesual penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind declarat peste termen, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 CPP, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că, recursul este declarat peste termen.

Termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului el urmează a fi respins ca tardiv, cu excepția cînd întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 230 CPP, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Lecturînd materialele cauzei, Colegiul penal constată că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 28 martie 2013 (f.d. 13-16, vol. 2), dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 28 martie 2013 în prezența avocatului Postu Aliona și a inculpatului Zinovcenco Alexandru, cu anunțarea lor despre pronunțarea și primirea deciziei integrale **la 25 aprilie 2013** – dată, la care a și fost pronunțată decizia integrală.

Așadar, în speță, termenul de declarare a recursului conform art. 422 CPP, a început să decurgă **de la 26 aprilie 2013** și a expirat **la 29 mai 2013**. Însă, potrivit datelor dosarului, recursul ordinar declarat de inculpatul Zinovcenco Alexandru **a fost depus la 17 iunie 2013 (f.d. 40, vol. 2)**, prin urmare, a fost declarat peste termenul legal de 30 de zile stabilit de lege.

Avînd în vedere că, în situația cînd instanța de recurs respinge recursul ca fiind tardiv, nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărîrilor adoptate, din acest punct de vedere, nu există temeii de a se expune asupra legalității deciziei instanței de apel referitor la condamnarea lui Zinovcenco Alexandru.

Astfel, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) CPP, rezultă că lipsesc temeii de drept de casare a hotărîrilor adoptate în cauza inculpatului Zinovcenco Alexandru și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat de inculpat, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, -

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Zinovcenco Alexandru Constantin** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013, în propria cauză penală, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 12 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Liliana Catan